

**2024–2025 M. M. 8 KLASIŲ LENKŲ GIMTOSIOS KALBOS IR LITERATŪROS
(SKAITYMO) NACIONALINIO MOKINIŲ PASIEKIMŲ PATIKRINIMO
ELEKTRONINIŲ UŽDUOČIŲ MOKINIŲ DARBŲ VERTINIMO INSTRUKCIJA**

Klausimo Nr.	Atsakymas	Vertinimo kriterijai	Taškai
I DALIS KLAUSOMO TEKSTO SUPRATIMAS (8 TAŠKAI)			
1.	Nieszcześliwe wypadki w rodzinie Kalectwo i walka o życie Wyprawa na biegun Udzielanie wywiadów	2 taškai už 3–4 teisingus atsakymus. 1 taškas už 2 teisingus atsakymus. 0 taškų už 0-1 teisingų atsakymų.	2
2.	Ktoś przeżył dramatyczne wydarzenia.	1 taškas už teisingą atsakymą.	1
3.	Ponieważ może realizować siebie w różnych dziedzinach życia.	1 taškas už teisingą atsakymą.	1
4.	odwaga upór i praca nad sobą	Po 1 tašką už kiekvieną teisingą atsakymą.	2
5.	Matka – szczerść Ojciec – twardość	1 taškas už 2 teisingus atsakymus. 0 balų už 0–1 teisingą atsakymą.	1
6.	W życiu można pokonać nawet największe trudności.	1 taškas už teisingą atsakymą.	1
II DALIS SKAITOMO TEKSTO SUPRATIMAS (16 TAŠKŲ)			
7.	ośrodek rehabilitacyjny	1 taškas už teisingą atsakymą.	1
8.	Michał nie ma kontaktu ze swoimi rodzicami – FAŁSZ Natalia ma konkretne plany na najbliższą przyszłość – PRAWDA Michał chce się spotykać z nowo poznaną dziewczyną – PRAWDA Natalia ucieka od Michała, ponieważ on się jej nie podoba – FAŁSZ	2 taškai už 4 teisingus atsakymus. 1 taškas už 2–3 teisingus atsakymus. 0 taškų už 0–1 teisingų atsakymų.	2
9.	<i>Jazda z górki to ostatnie ćwiczenie na dziś. Rozpędzam się i biorę zakręty tak, by nie tracić szybkości</i> – odważny	Po 1 tašką už kiekvieną teisingą atsakymą.	2

	<i>To blisko. Mogę cię podprowadzić. Wiesz, to duży ośrodek, a ty krótko tu mieszkasz, więc chętnie ci pomogę – posyłam uśmiech – przyjazny</i>		
10.	<i>pyta chłodno, ale bez złości patrzy na mnie z udawaną zgrozą</i>	Po 1 tašką už kiekvieną teisingą atsakymą.	2
11.	poczucie humoru	1 tašką už teisingą atsakymą.	1
12.	Nie chce, aby ktoś mu ją zabrał.	1 taškas už teisingą atsakymą.	1
13.	Wyrazy zapożyczone [...] pochodzą z języków obcych.	Po 1 tašką už kiekvieną teisingą atsakymą.	2
14.	narrator pierwszoosobowy	1 tašką už teisingą atsakymą.	1
15.	<i>Uderzam w bok jej wózka i lądujemy razem na ścianie. Trzymamy równowagę, choć pozycja nie należy do wygodnych. Nowa znajoma potrząsa głową i dmucha na kosmyk kasztanowych włosów, który spadł jej na oczy – Opis sytuacji</i> – Na czym grasz? – Na flecie. Czyli radzę sobie z większością instrumentów dętych. Nareszcie przychodzi. Cześć. – Wiem, że się jeszcze spotkamy – patrzę jej w oczy – Dialog <i>Jest chyba niewiele starsza ode mnie. Włosy pewnie ufarbowane, ale kolor dobrze dobrany do ciemnych oczu. Wyraźny profil i lekko ściągnięte usta, które w każdej chwili mogą się roześmiać albo powiedzieć coś ironicznego. No i ta szyja. Ależ ona śliczna – Opis postaci</i>	Po 1 tašką už kiekvieną teisingą atsakymą.	3
16.		1 taškas už teisingą atsakymą.	1
III DALIS TEKSTO KŪRIMAS (16 TAŠKŲ)			
17.	(1) rozpowszechnił; (2) ceremonii; (3) inwalidzkich; (4) żołnierzy; (5) nie wiedzieli; (6) greckiego.	3 taškai už 5–6 teisingus atsakymus. 2 taškai už 3–4 teisingus atsakymus. 1 taškas už 2 teisingus atsakymus.	3

		0 balų už 0–1 teisingą atsakymą.	
18.	[...] sakykite: „Chodžė na bėgun!“	2 taškai už 4 teisingus atsakymus. 1 taškas už 2–3 teisingus atsakymus. 0 taškų už 0–1 teisingų atsakymų.	2
19.	(1) žė; (2) ale; (3) Więc; (4) i.	2 taškai už 3–4 teisingus atsakymus. 1 taškas už 2 teisingus atsakymus. 0 taškų už 0–1 teisingų atsakymų.	2
20.	(1) pacientowi; (2) ze sprzętu; (3) posiłki; (4) zgłosić; (5) niego; (6) gości.	3 taškai už 5–6 teisingus atsakymus. 2 taškai už 3–4 teisingus atsakymus. 1 taškas už 2 teisingus atsakymus. 0 taškų už 0–1 teisingą atsakymą.	3
21.	Film „Mój bėgun“ przedstawia opowieść o Janku Meli – najmłodszym w historii zdobywcy obu bėgunów . Bohater jednocześnie był pierwszą niepełnosprawną osobą, która tego dokonała . Fabuła filmu opowiada o nastolatku, który walczył o powrót do normalnego życia . Chłopiec odnalazł w sobie siłę charakteru i dzięki temu mógł uczestniczyć w wielu wyprawach .	3 taškai už 3-4 teisingus atsakymus. 2 taškai už 2 teisingus atsakymus. 1 taškas už 1 teisingus atsakymus. 0 taškų už 0 teisingą atsakymą.	3
22.	Miejscowość, data – Druskieniki, 10 lutego 2025 r. Zwrot do adresata – Kochana Mamo, Kochany Tato! Wstęp – Mam wolną chwilę, więc pomyślałam, że napiszę do Was list. Ten pierwszy tydzień rehabilitacji był bardzo intensywny. Zakończenie – Muszę już kończyć. Tęsknię do Was i czekam na Wasz przyjazd. Przywieźcie mi proszę te dwie książki, które leżą na moim biurku. Pożegnanie – Ściskam Was bardzo mocno, przesyłam mnóstwo buziaków. Podpis – Wasza kochająca Aneta.	3 taškai už 5–6 teisingus atsakymus. 2 taškai už 3–4 teisingus atsakymus. 1 taškas už 2 teisingus atsakymus. 0 taškų už 0–1 teisingą atsakymą.	3

Iš viso 40 taškų.

Jan Mela

Droga do kariery

- Cześć, witajcie, jesteśmy w Krakowie, nie na rynku co prawda, ale też jest pięknie. Najważniejsze jest to, że przyjechaliśmy tutaj z powodu tego pana. Jan Mela, jeżeli ktokolwiek miałby problemy z rozpoznaniem, ale nie sądzę... a jeżeli jest tak, to niewielu jest takich. Działacz społeczny, podróżnik, facet, który mówi o sobie, że jest szczęściarzem. Janku, powiem ci tak, twoje życie, twój życiorys ... naprawdę to jest życiorys człowieka, którego życie mocno doświadczyło. W wieku 7 lat spalił ci się dom. W wieku lat 9 utopił się twój młodszy brat, a w wieku lat 13 straciłeś rękę i nogę i ty mówisz, że jesteś szczęściarzem?
- No tak, bo to jest oczywiście jedna strona medalu, każdy ma jakieś swoje trudności i nieszczęścia. I wiadomo, że w życiu każdego z nas one wyglądają inaczej, nie? Ale też jest tak, że tragedii nie można porównywać. Jak patrzę na te rzeczy, które od losu dostałem, na ludzi, których spotkałem, na to, jak dzisiaj wygląda moje życie, które oczywiście nie jest idealne, nie? Ale jest fajne, mam wspaniałych ludzi wokół siebie. Mam pracę, z której jestem zadowolony, mogę się spotykać z ludźmi. Mam wspaniałą osobę u swojego boku... to to są takie rzeczy, które oczywiście wtedy, kiedy się działy te momenty, o których wspominałeś, no to oczywiście nie wiedziałem. Jakby ktoś mi powiedział, wyrzucił, nie, z fusów przyszłość, powiedział, gdzie ja dzisiaj będę, w jakim momencie życia, to bym powiedział: „To jakiś żart!”. Ale widzę, że no życie mi pokazuje, że nie ma rzeczy niemożliwych. Tylko do tego potrzebna jest nie tylko wiara w to, że z każdego trudu można wyciągnąć coś dobrego, ale jeszcze coś więcej. Potrzebna jest praca, potrzebna jest determinacja, potrzebna jest gotowość na pewne wyrzeczenia. Trzeba sobie na to wszystko mocno zapracować.
- No to, jeżeli mówimy już o tych ludziach, którzy cię tego nauczyli, to przede wszystkim rodzice... Słuchaj, to są mega szczerzy, twardzi ludzie! Tam nie ma ściemy. Po tym wypadku, kiedy straciłeś rękę i nogę, zapytałeś mamę, czy przeżyjesz, a mama powiedziała: „No wiesz co, no nie wiem, no zobaczymy... No może tak, może nie...” Z tego, co wiem, twoja relacja z ojcem, wyście się też ścierali...
- To prawda i to znowu są takie doświadczenia, które są momentami bardzo trudne... no ale przez które trzeba przejść. Kiedy był ten moment, o którym tu powiedziałeś, kiedy zapytałem mamy rzeczywiście po wypadku, czy umrę, a ona, zamiast powiedzieć: „Co ty, synku, wszystko jest w porządku. Nic się nie stało”, powiedziała że...
- Tak. Przepraszam, każde dziecko, wiesz, przepraszam, na to liczy, że w sumie usłyszy coś takiego...
- Właściwie tak. Tylko pytanie jest, czy powinieneś to usłyszeć, kiedy to nie jest prawda? A czasem jest tak, że trzeba stanąć i spojrzeć prawdzie prosto w oczy i to tak naprawdę pomaga. Jeżeli ja, ja się poddam, ja stwierdzę wtedy, że „Bez sensu, a w ogóle czemu to mnie spotkało? Przecież to jest niesprawiedliwe...”, to jeżeli psychika nam zaczyna umierać, jeśli my od głowy po prostu stwierdzamy, że się nie da, to naukowo jest udowodnione, że całe ciało po prostu przestaje się mobilizować, przestaje walczyć o to, żeby stanąć na nogi. Zawsze byłem typem buntownika, ale wiedziałem, że to są osoby, na które naprawdę mogę liczyć, osoby, które mnie naprawdę wspierają, że mój tata, z którym się bardzo długo nie dogadywaliśmy, to jest twardy facet, który liczy na to, że ja też będę twardy, bo inaczej no to... No nie ma miękkiej gry, inaczej, to by mnie tutaj nie było i tych wypraw by nie było...
- Chyba po tej pierwszej wyprawie, bo, przyznaję, myślę, że i Marek Kamiński, Wojtek Ostrowski czy Wojtek Moskal, oni sami mówią o tej wyprawie, że zabranie ciebie na biegun było... no bardzo

dużym ryzykiem, tak? Oni do końca też nie wiedzieli... Oni czuli to, że to jest świetny pomysł, że chcą to zrobić, ale to jest wzięcie na siebie niesamowitej odpowiedzialności. Powiedz, co? Tu? Wszystko było tu? Głowa?

- W takim momencie życia, kiedy wszystko ci się wali, wydaje się, że te perspektywy jakieś na życie, plany, marzenia trafiają do kosza i nagle przychodzi taka grupa wariatów, którzy mówią: „Chodźże na biegun, nie?”, a ja mówię „Dobra!”. Od tego momentu spotkania do początku wyprawy minęło półtora roku i to było półtora roku pełne różnych momentów, pełne kryzysów, pełne takich chwil, kiedy mi się wydawało samemu też, że no nie damy sobie rady, że się porwaliśmy z motyką na słońce. OK. Czy to jest możliwe, czy jest niemożliwe? No sprawdźmy to, nie? Jedyna opcja, żeby to sprawdzić, to jest spróbować. Naprawdę sztuką jest spróbować i dać z siebie wszystko. Te granice jakieś, które są w każdym z nas, granice ludzkiej wytrzymałości, jesteśmy w stanie krok po kroku sukcesywnie przesuwać...

- Piękna pointa naszej rozmowy. Janek Mela był dzisiaj naszym gościem. Bardzo dziękuję, Janku.

Dzięki.